

lighed vilde kunne indtræde, uagtet Regjeringen havde en saadan Sum opført. At denne Indvending var gyldig, har ogsaa viist sig allerede ved den første Finantslov, idet der maatte en Tillægsbevilling til, som langt oversteg det, som Regjeringen havde opført til saadanne uforudseelige Udgifter. Dernæst meente man ogsaa dengang, at det var mindre hensigtsmæssigt at have en saadan Sum, fordi det da vilde blive nødvendigt at udsætte Forhandlingerne om, hvorvidt Regjeringen havde gjort vel i at afholde saadanne Udgifter, til et langt senere Stadium, end ellers vilde være nødvendigt, idet det da først vilde komme under Paaskendelse ved den endelige Afgjørelse af Statsregnskabet, nemlig ved Decisionen derom, om Regjeringen skulde erkendes at have været i sin gode Ret ved at afholde en eller anden Udgift, hvortil der ikke var opført nogen særlig Bevilling i Finantsloven. Folkethinget vedtog saaledes dengang, saavidt jeg erindrer, eenstemmigt, at den Sum, der var opført til uforudseelige Udgifter, skulde udgaae, hvoraf igjen maatte blive en Følge, at, naar Regjeringen havde seet sig nødsaget til enten at overskride en eller anden Konto paa Finantsloven, eller til at afholde en Udgift, hvortil der ikke var opført nogen Konto, maatte den snarest mulig komme med en Begjæring om en Tillægsbevilling. Som Følge heraf have vi, hvilket vil være i det ærede Things Erindring, allerede i forrige Sæsson havt en Tillægsbevillingslov at forhandle. Denne Tillægsbevillingslov var af en mere blandet Bessaffenhed, idet der paa den deels var opført saadanne Udgifter, som Regjeringen allerede havde afholdt, uden dertil at have den fornødne Bemyndigelse i Finantsloven, deels saadanne, som den i den tilbagestaaende Deel af Finantsaaret agtede at afholde, saafremt Rigsdagen dertil vilde give sit Samtykke, og denne Tillægsbevillingslov blev ogsaa behandlet saaledes, at man anerkendte, at den var af en saadan blandet Bessaffenhed. Nu foreligger der derimod et Forslag til en Tillægsbevillingslov, som er af en mere reen, mere afgjort Art, idet der kun er Spørgsmaal om saadanne Udgifter, som Regjeringen har afholdt, uden at den fornødne Bemyndigelse dertil har været givet gennem Finants-

loven eller den første Tillægsbevillingslov. Det blev allerede ved dette Lovudkast's første Behandling her i Folkethinget omtalt, at dersom den Grundsætning, at enhver hvilken som helst enkelt Konto, som var overskredet paa Finantsloven, skulde opføres paa en Tillægsbevillingslov, da vilde det ikke alene medføre en meget betydelig Vidtløftighed, — noget man jo iøvrigt naturligtviis kunde sætte sig ud over, — men tillige medføre en Vanffelighed med Hensyn til de Forhold, hvori Statsrevisionen kommer til Finantsloven, idet det Spørgsmaal nødvendigen maatte opstaae, om i saadanne Tilfælde Statsrevisionens Arbejde var gjort overflødig, naar Tillægsbevillingen er bevilget, og da i hvilken Grad det var gjort overflødig. Naar enhver Overskrivelse af en Konto bliver indrømmet igjennem Tillægsbevillingsloven, saa kunde man jo sige: derved er det ministerielle Ansvar blevet dækket, der behøves altsaa ikke nogen videre Statsrevision; men paa den anden Side maatte det indrømmes, at det ingenlunde kunde være Meningen, at den nøiagtigere Prøvelse, som Statsrevisionen maatte finde sig foranlediget til, skulde blive af anden Natur ved de Poster, som vare overskredne, og senere blevne optagne i Tillægsbevillingen, end ved hvilken som helst anden Post paa Finantsloven. Altsaa dette maatte nødvendigen først fastholdes, at uagtet en saadan Tillægsbevilling var givet, maatte Statsrevisionens Opgave blive aldeles uforandret herved som ved de øvrige Poster, som ikke vare blevne overskredne; men herved opstod da et andet Spørgsmaal, nemlig, naar vi nu faae en Konto paa Finantsloven, som bestaaer af et meget betydeligt Antal enkelte Poster, og denne Konto er blevet overskreden af saadanne Grunde, som f. Ex. at det har været umuligt for Administrationen under hele Forretningsgangen at have et saadant Overblik over det Hele, at man skulde kunne indskrænke sig paa Grund af en maaffee ringe Sum, hvorved det Hele viser sig at være overskreden, skal da Rigsdagen tage sig paa at prøve og gienemgaae en saadan vidtløftig Administrationsregnskab i alle dets Dele, for at komme til Erkendelse af, om det virkelig kun er paa Grund af saadanne uberegnelige Omstændighe-